

Når foreningen imidlertid vil pege på anvendelsen af styringsredskabet godtgørelse frem for deltagerbetaling, er det for at understrege, at brugerbetalingen baseres på virksomhedernes forpligtelser i forbindelse med den arbejdsmarkedsrettede uddannelsesindsats. – Det virker ulogisk, at enkeltpersoner, der i forvejen svarer arbejdsmarkedsbidrag, yderligere kan afkræves betaling for uddannelse, som de selvfølgelig profiterer af, men samtidig er målrettet virksomhedernes behov.

Såfremt man ikke vil skævvride fordelingen af uddannelsesgodet, er det vigtigt, at de personer, der selvstændigt efterspørger de arbejdsmarkedsorienterede uddannelser, og som ikke vil modtage løn i forbindelse med aktiviteten, herunder ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse, kan modtage maksimal godtgørelse. – Hvis ikke, bliver det vanskeligt at indfri målsæt-

ningen for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Afslutning

Som skitseret har AMU-uddannelserne løbende tilpasset sig arbejdsmarkedets skiftende behov. Tilpasning, fleksibilitet og aktualitet er således kendetegn for uddannelserne. En medvirkende årsag hertil er den udprægede partsindflydelse, som altid har gjort sig gældende i systemet. Bl.a. har parterne stået som garant for udvikling og ajourføring af uddannelserne, sådan at de nævnte karakteristika er blevet en iboende del af systemet. Derfor er foreningen betænkelig ved, at bl.a. AUF-bestyrelsens kompetence er blevet indskrænket til at kun at omfatte rådgivning af ministeren om behov og finansiering på det generelle plan (inden for bevillingsrammen).

Med venlig hilsen

Lars Bo Breddam
formand